

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to :
na stronie 4-lam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 15 października 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Podaję do publicznej wiadomości, że z dniem 13. października 1927 r. objął kierownictwo tut. Starostwa p. Edward Woronowicz, egzaminowany praktykant I. kategorii z Województwa w Poznaniu.

Kościan, dnia 12-go października 1927 r.

Starosta
Narajewski.

L. dz. 7487/27 - 4 -

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Za choroby zawodowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważane są choroby ostre lub przewlekłe, powstające: wskutek wykonywania pewnego zawodu, z istoty danej pracy lub z powodu warunków, wśród których się ona odbywa.

Wykazy tych chorób ustalają w drodze rozporządzeń łącznie Minister Spraw Wewnętrznych i Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu — łącznie, a w stosunku do państwowych zakładów pracy — w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami, wydają przepisy sanitarno-hygieniczne celem zapobiegania chorobom zawodowym i ich zwalczania.

W odniesieniu do gospodarstw rolnych, leśnych i przedsiębiorstw z nimi związanych, które nie posiadają przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, przepisy wymienione w ustępie pierwszym niniejszego artykułu wydają Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa.

Art. 3.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu — łącznie, w porozumieniu z interesowanymi mini-

strami, mogą wydawać zakazy używania przy pracy pewnych szkodliwych surowców, materiałów, produktów, narzędzi lub maszyn, stosowania szkodliwych metod pracy, albo też zezwalać na używanie ich, względnie stosowanie tylko pod ściśle określonymi warunkami.

Rada Ministrów określi, do jakich wytwórni przemysłu wojennego nie będą miały zastosowania ze względu na ścisłą tajemnicę wojskową przepisy artykułu niniejszego.

Art. 4.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa — łącznie oznaczają w drodze rozporządzeń, które z chorób zawodowych, wymienionych w wykazie (art. 1), podlegają zgłaszaniu obowiązkowemu.

Art. 5.

Obowiązek zgłaszania chorób zawodowych w myśl art. 4 obciąża:

- lekarza, który zbadał chorego i ustalił chorobę, lub powziął podejrzenie o nią, w szczególności: lekarza, który był wezwany na poradę, lekarza kasy chorych, a gdzie ich niema — lekarzy fabrycznych, lekarzy szpitali, domów zdrowia itp.;
- lekarza wykonyującego oględziny zwłok lub sekcję bez względu na to, czy dany przypadek choroby stwierdzono za życia;
- lekarza weterynarji, o ile on przy wykonywaniu swego zawodu powziął świadomość o zarażeniu się ludzi chorobą, podlegającą zgłoszeniu.

Art. 6.

Zgłoszenia o wypadkach chorób zawodowych powinny być składane na piśmie powiatowej władzy administracji ogólnej, jako władzy sanitarnej, w ciągu doby od chwili powzięcia wiadomości.

W tymże terminie inspektor pracy powinien być powiadomiony o powyższem zgłoszeniu.

Art. 7.

Lekarz powiatowy, jako organ powiatowej władzy administracyjnej ogólnej, po otrzymaniu zgłoszenia o chorobie zawodowej (art. 5 i 6) i inspektor pracy, a o ile chodzi o zakład państwowy, także lekarz odnośnej władzy — przeprowadzają łącznie dochodzenia celem ustalenia rozpoznania choroby i jej pochodzenia.

W tym celu powinny być dokonane:

- a) szczegółowe badanie chorego i jego towarzyszy pracy;
- b) oględziny fabryki, warsztatu, pracowni, pomieszczeń, w których zaszedł wypadek choroby zawodowej;
- c) zbadanie narzędzi, surowców, produktów, jako też i warunków pracy poszkodowanego;
- d) w razie potrzeby oględziny zwłok i sekcja ofiar chorób zawodowych.

Oględzin lekarskich chorego i jego towarzyszy pracy oraz oględzin zwłok i sekcji ofiar chorób zawodowych dokonywa się wyłącznie przez lekarzy.

Badania i dochodzenia w zakładach na kolejach, nie podlegających nadzorowi inspekcji pracy, przeprowadza się bez udziału inspektorów pracy.

Art. 8.

W zakładach pracy, w których zatrudnienie naraża pracujących na jedną z chorób zawodowych, badania stanu zdrowia robotników oraz oględziny i badania, przewidziane w punktach b) i c) art. 7, winny być przeprowadzane niezależnie od otrzymanych zgłoszeń przypadku choroby zawodowej, a to w zakresie i terminach zależnie od stopnia, w jakim dana praca zagraża zdrowiu, w miarę możliwości jednak co najmniej raz do roku.

Art. 9.

Wydawanie stosownych zarządzeń, mających na celu usunięcie przyczyny wywołującej choroby zawodowe, — na podstawie wyników przeprowadzonych dochodzeń (art. 7 i 8) należy do powiatowych władz administracji ogólnej i inspektorów pracy działających łącznie lub oddzielnie w granicach ich kompetencji, stosownie do przepisów, jakie wydadzą wspólnie Minister Spraw Wewnętrznych oraz Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 10.

Kierownicy wszelkich zakładów pracy oraz pracownicy obowiązani są przy stwierdzeniu choroby zawodowej udzielać właściwej władzy wyczerpujących informacji o warunkach pracy, sposobach produkcji i t. d., o ile informacje te nie dotyczą tajemnic wojskowych.

Art. 11.

Inspektorzy pracy oraz lekarze powiatowi i ich zastępcy są obowiązani do zachowania w ścisłej tajemnicy wszelkich danych, związanych z prowadzeniem danego przedsiębiorstwa, a w szczególności: wiadomości o urządzeniach technicznych, procesach technicznych i sposobach fabrykacji, o których dowiedzieli się przy sposobności przeprowadzenia w zakładzie dochodzeń w myśl art. 7 i 8 rozporządzenia niniejszego.

Art. 12.

Inspektorzy pracy oraz lekarze powiatowi i ich zastępcy winni przekroczenia obowiązku, przewidzianego w artykule poprzednim, ulegną karze aresztu do sześciu tygodni, o ile czyn nie podlega surowszej karze. Właściwe są sądy powiatowe (pokoju).

O ile winni czynu tego dopuszczają się celem wyrządzenia szkody właścicielowi zakładu, albo celem przysporzenia korzyści sobie lub komu innemu, albo też wyzyskują tajemnicę na własną korzyść, ulegną o ile czyn nie podlega karze surowszej:

- 1) na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny z 1903 roku, względnie kodeks karny z 1871 r., — karze więzienia do lat dwóch;
- 2) na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., — karze ścisłego aresztu do lat dwóch; na tym obszarze można wnieść odwołanie niezależnie od przepisu § 283 p. k.

Do orzekania o czynach, przewidzianych w ustępie drugim artykułu niniejszego, właściwe są sądy okręgowe.

Art. 13.

Winni przekroczenia postanowień art. 5, 6 i 10 oraz rozporządzeń i zarządzeń wydanych na podstawie art. 2 i 3 ulegną karze grzywny od dwudziestu pięciu złotych do trzech tysięcy złotych i aresztu tygodni, lub jednej z tych kar, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl postanowień ustaw karnych.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie ponad sześć tygodni.

Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Przeciwko orzeczeniom powiatowych władz administracji ogólnej można w ciągu dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi wedle przepisów postępowania obowiązujących w pierwszej instancji sądowej. Wyrok sądu okręgowego, wydany w drugiej instancji, jest prawomocny.

Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 14.

Kierownicy zakładów pracy państwowych, samorządowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym, winni przekroczeń, wymienionych w art. 13 rozporządzenia niniejszego, podlegają karom w tymże artykule przewidzianym wyłącznie w drodze sądowej.

Art. 15.

Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza przepisów ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. No. 67, poz. 402).

Art. 16.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się łącznie Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z interesowanymi ministrami, a w odniesieniu do art. 12, 13 i 14 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w sześć miesięcy po ogłoszeniu, na obszarze zaś województwa śląskiego, — po ogłoszeniu zgody Sejmu Śląskiego na to rozporządzenie.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

Minister: K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz,

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Minister Poczty i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe rozporządzenie zostało obwieszczono w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 78/27 pod poz. 676 pod datą 8-go września 1927 r. i nabiera mocy obowiązującej z dniem 9-go marca 1927 r.

Kościan, dnia 27-go września 1927 r.

Starosta:

w z.

(—) Kaźmierowski,
st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 7086/27 — 4 —

Przedmiot: usuwanie padliny i mięsa niezdatnego do spożycia na powiat kościański.

Zużytkowanie i nieszkodliwe usuwanie wszystkiej padliny ze zwierząt, co do której istnieje obowiązek donoszenia, jest w powiecie kościańskim uregulowane w myśl §§ 1 i 4 ustawy państw. o usuwaniu padliny z dnia 17. 6. 1911 (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 248) i w myśl § 4 przepisów wykonawczych z 1. 5. 1912. (Dz. Min. Roln. str. 777) przez powiatowe rozporządzenie policyjne w wyżej podanym przedmiocie z dnia 2. VIII. 1926 roku l. dz. 3694/26 - 4 - ogłoszone w Orędowniku Urzędowym na powiat kościański № 38 z dnia 9. X. 1926 r.

Odwożenie i użytkowanie padliny jest właścicielowi Termochemicznej Przetworni Padliny w Kościanie p. L. Wiśniewskiemu kontraktowo przekazane. (Adres telegraficzny: Padlina Kościan. Telefon № 76).

W ostatnim czasie stwierdzono ponownie wypadki, że właściciele padlin takową wbrew przepisom §§ 1 i 2 wyżej wymienionego rozporządzenia policyjnego u siebie zakopali. Również zachodziły wypadki przekazywania padliny, której skóra lub sierść itd. były przez właściciela uszkodzone lub nawet całkowicie zdjęte. Takie postę-

powanie jest niezgodne z przepisami § 3 rozporządzenia, który opiewa, że padlinę należy przekazywać wraz z skórą itd. do przetworni. Poza to § 4 kontraktu najwyraźniej przepisuje, że właściciel przetworni tylko wtedy zobowiązany jest do wypłacenia przewidzianego odszkodowania, jeżeli padlina przekazana zostanie wraz z nieuszkodzoną skórą.

Przypominam również, że wszystkie zwierzęta, a mianowicie: konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnie, owce i kozy, zabite jakoteż dobite i ubite na reż, które okażą się przy oględzinach jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi z zwierzętami padłemi.

Zalecam ściśle przestrzeganie wyżej wymienionych przepisów i zaznaczam, że przeciwko opornym bezwzględnie będą stosowane przewidziane w § 7 rozporządzenia.

Panom sołtysom polecam, aby od czasu do czasu publikowali powyższe przepisy i dopilnowali stosowanie się do takowych. Niestosujących się należy bezwzględnie zameldować w Komisarjacie obwodowym.

Posterunkom P. P. nakazuję, aby nadal ściśle kontrolowali stosowanie się do powyższych przepisów i każdy stwierdzony wypadek wykroczenia podawali miejscowym władzom policyjnym do ukarania.

Kościan, dnia 26-go września 1927 r.

Starosta

w z. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 6989/27 - 4 -

W sprawie obowiązkowego przedkładania sprawozdań o stanie zatrudnienia w przemyśle.

Zakłady przemysłowe obowiązane są do przedkładania następujących sprawozdań statystycznych:

a) wszystkie zakłady przemysłowe, które w roku sprawozdawczym zatrudniały chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników lub dla których wykupiono na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od I-ej do VII-ej kategorii włącznie, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów o statystyce przemysłowej z dnia 17-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. № 63, poz. 558) są obowiązane do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań o statystyce przemysłowej raz do roku;

b) ponadto zaś wszystkie zakłady przemysłowe zatrudniające normalnie 20 lub więcej robotników, lub specjalnie wyznaczone przez Główny Urząd Statystyczny, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6-go lutego 1922 r. (Dz. Ust. R. P. № 12, poz. 108) oraz noweli z dnia 7-go czerwca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 48, poz. 427) o statystyce stanu zatrudnienia, są obowiązane wysyłać do Głównego Urzędu Statystycznego co miesiąc sprawozdania o stanie zatrudnienia

w terminie najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca za miesiąc sprawozdawczy, oraz odpis tego sprawozdania do właściwego Wojewódzkiego Urzędu Przemysłowego, również o powyższym terminie ;

- c) kwestjonariusze o statystyce przemysłowej rozsyłać będzie Główny Urząd Statystyczny bezpośrednio do poszczególnych zakładów w jednym egzemplarzu, przeznaczonym dla Głównego Urzędu Statystycznego. W razie nieotrzymania kwestjonariuszów z Głównego Urzędu Statystycznego, każdy zakład winien zwrócić się do Głównego Urzędu Statystycznego o nadesłanie kwestjonariuszów. Terminy przedkładania sprawozdań o statystyce przemysłowej będą podane do wiadomości specjalnym pismem.

Niniejsze zarządzenie oparte jest na postanowieniach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17. VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. № 63/27 poz. 558).

Kościan, dnia 30-go września 1927 r.

S t a r o s t a

w z. Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 7114/27 - 4 -

Kuratorjum Okręgu Szkolnego udzieliło mi urlopu wypoczynkowego na czas od 5. X. do 19. X. 1926 r. Zastępował mnie będzie p. Inspektor Szkolny Kocot — Śmigiel.

Kościan, dnia 11. października 1927 r.

Inspektor Szkolny

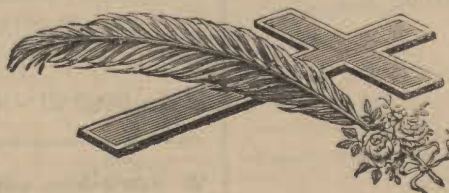
Sowiński.

Obwieszczenie.

Celem oględzin urzędzeń Kiełczewskiej Spółki drenarskiej wyznaczyłem termin na sobotę, dnia 5-go listopada 1927 r. o godz. 2-iej po południu. Początek od mostku na drodze wiatrakowej. Wnioski lub zażalenia mogą być wniesione na miejscu lub przedtem do Zarządu Spółki.

Przewodniczący Spółki drenarskiej w Kiełczewie
Mocek.

Nakładem i czcionkami Drukarni Spółkowej w Kościanie.

Dnia 14-go października br. o godzinie 21,30 zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św. ś. p.

Władysław Kaźmierowski

starszy sekretarz powiatowy.

W zmarłym stracił powiat nawskroś sumiennego, gorliwego i w pracy niestrudzonego urzędnika.

Pogrzeb odbędzie się w wtorek, dnia 18-go października o godz. 16-tej ze Zakładu św. Zofji w Kościanie.

Cześć Jego Pamięci !

Narajewski,

Starosta powiatu kościańskiego

Kościan, dnia 15. października 1927 r.